

Előfizetési árak:

Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Negyedévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
Vasárnap kivétellel.

DEBRECZENI ELLENŐR

Szerkesztőség
és
Kiadóhivatal:
Főplac, a városháza
szemben.

Hirdetések a legmér-
sekeltebb árszámítás
mellett.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Elégetett magyar zászló.

Debreczen, október 17.

[K—cz.] Csak a napokban emlékeztek meg azon rakoncátlanokdó horvát fiakról, kik a királyi látogatás alkalmával rendezett ünnepek fényét botrányos viselkedésükkel el akarták homályosítani.

És midőn ezt megirtuk, azon reményünknek adtuk kifejezést, hogy ebben a komédiában nem jut szerep azon horvátoknak, kik már régen belátták azt, hogy Horvátország sohasem volt jobb helyzetben, mint most, midőn félretéve a gyűlölködés meddő politikáját, a Magyarországgal való barátság megerősítésén fáradozik.

Annál sajnálatosabb tehát az a hír, melyet Zágrábból hoz a táviró, hogy néhány egyetemi ifju a Jellasichek ténen elégette a magyar zászlót.

Mi megvaljuk az igazat és kijelentjük, hogy valami tulságosan nagy súlyt nem fektetünk erre az egyébként kellemetlen esetre. Nem pedig azért, mert néhány éretlen subancznak cselekedete még nem azonosítható a horvát nép gondolkodásával, mely népnek jobbjai a királynak zágrábi látogatása alkalmával minden módot és eszközt felhasználáltak arra, hogy a magyarok iránt való rokonszenvüket dokumentálják.

Hogy azután őszinte szívből fakadt-e ez az érzélem, vagy csak a király ottléte adott annak egy kis külső-

leg is érezhető melegséget, azt most nem keressük.

Mi a legjobbat tételezzük fel, mert azon erős meggyőződésben élünk, hogy a horvátok inkább hálával tartoznak, mintsem gyűlölettel irántunk.

Lehet, hogy a zágrábi alma mater ifjai másképpen gondolkoznak.

Ő előttük még mindig ott lebeg a nagy Illyia eszméje s azt hiszik, hogy valami nagy lökést adnak ezen eszmének azzal, hogy előbb botrányokat inszenizálnak az Isten háza előtt, azután meg elégetik azt a magyar zászlót, melynek lengése sohasem ártott, hanem már igen sokszor használt nekik is.

Mi éretlenségéből származó utczai hecznek tartjuk az egyetemi ifjak tüntetését és csakis az a gondolat tölt el aggodalommal bennünket, hogy ez éppen akkor történik, midőn Horvátország vendégül látja a királyt, ki uralkodói gondjait félretéve és nemes szívétől indítva fényes kíséretével megtiszteli a horvátokat, hogy jelen lehessen ezek közművelődési intézeteinek felavatásánál.

Vajon mi lesz ebből az ifjúságból, mely már most is ennyire meg tud feledkezni a király személye iránt tartozó tiszteletről? Erre az ifjúságra lesz bízva Horvátország jövője, dicsősége, mely ifjúság a különben tiszteletreméltó és mindenikben becsülendő nemzeti érzést a maga elvadásában

mutatja be? Ha igen, úgy mi nem bizhatunk Horvátország jövőjében és kimondjuk azt, a mit multkori vezércikkelyünkben is bizonyos tartózkodással említettünk, tudniillik azt, hogy ily viszonyok között Horvátország még nem jutott el, sőt csak hosszú idő múlva fog eljutni a politikai érettség azon közepes magaslatára, melyet józan gondolkozásu nemzetek hamarosan elszoztak érní.

Az ilyen fanatikus, sőt kimondjuk illetlen tüntetés az egész nemzetre szégyent hoz, mert azon gondolatokat költi fel az emberekben, hogy Horvátországban még mindig nagy számmal vannak olyanok, kik minden utógondolat nélkül, szívesen dobnák magukat, országukat, alkotmányukat a szlávok karjaiba.

Szabadságszerető nép levén, mi is tiszteljük a mások politikai meggyőződését és tisztelettel hajtuk meg elismerésünk lobogóját azok előtt, kik féltékenyen ápolják ősi jogait és nem engedik elfojtani a nemzeti érzést; de a horvátok nemzeti érzése mondva csinált, viselkedésük nemtelen, mert midőn a szerb és magyar zászlókat letépdésik, egyben vétének a felkent uralkodó személye ellen és megsértik a legjobb királyt, kinek minden gondolata a jogára alatt egyesített népek boldogítására van irányva.

És mi ebből a szempontból helytelenítjük és ítéljük el az Alma mater

T Á R C Z A.

Szeget-szeggel.

— A Debreczeni Ellenőr eredeti tárczája. —

Irta: K. Á.

Künn pompás nyárba hajló tavaszi idő van, tele gyöngy-virág és orgona-illattal, de ez a bűbájos illat nem vonzza ki a szabadba Szegedynét.

Benn ül szalonjában és unatkozik. Unottnak és fáradtnak látszik. Idegesen tépdel egy halványpiros pünkösdi rózsát és a lehelő levelekből számítja, vajjon eljön-e Jenő, a ki a mai délutánra ismételen bejelentette szokott látogatását?

Majd felkelt ülshelyéről s a kert kigyózdó fehér utaira tekint. — Ugy néz ki így felegyenesedve, mint egy királynő. — Pompás crème foulardból készült toilette van rajta. A sima á la cloche aljat csipke voltandiszi. A derék buzavirágszínű bársonyból készült, bő ballons ujjakkal, valóságos remeke a legújabb párisi divatnak.

Maga is meglepődötten tekintett a tükörbe, mert érezte, hogy ma ismét hódítani fog.

Néhány perc és Jenő ott ült a Szegedyné lábainál.

Pedig százszor, ezerszer megfogadta, hogy sohasem megy el többé abba a kis szalonba, ahol az az észbontó szépség a társaság királynője.

De mikor eljött a másnap és a másnap-

nak rendes órája, nem tudott ellentálla annak a titkos hatalomnak, mely ellenállhatatlan erővel vitte őt annak a csodálatosan szép asszonynak világoskék szalonjába.

Küzdött, vergődött sőt erős férfi léteire sirt. Az a bohó, nyugtalan szív tönkretette összes erős elhatározását és ő minden fogadalmá daczára ismét és ismét ott ült annak a csodálatosan szép asszonynak a lábainál.

Bárm telt, bárhová ment, mindig szeméi előtt látta Szegedynét. Nem szabadulhatott tőle. Ki-érte, mint az árny nappal, éjjel meg megjelent lázas álmái közt könyes szemekkel szerelméért esdve és ő felriadva, odahagyta tekhelyét és kirohant a sötét éjszakába nyugalmat keresni... feledni, azt híven, hogy az a szép asszony őt szereti.

Másnap erős elhatározással neki dőlt a munkának. Dolgozott lázasan, de midőn eljött az a bizonyos óra, összefutottak szeméi előtt a betűk, tátyol borult a papírra, a gondolatmenete megszakadt, táradt elméje nem tudott eszméket teremteni s ő lecsapta a tollat s rohant annak a bűbájos asszonynak a szalonjába, összegyötört lelkének gyönyört keresni.

És ez így ment nap-nap mellett és ő nem tudott elszakadni attól a szalontól, mely az ő nyugalmanak temetőjévé lett. — Itt, csakis itt érezte jól magát. Epedően nézte azt a rubint ajkat, azokat a ragyogó szemeket, melyek neki is juttattak néha-néha egy-egy mosolyt. Reszketett, ha azt a bájos asszonyt látta, félt tőle, mint a gyermek és mégsem kerülte, sőt szeretni merte, tiszta,

önzetlen szerelmmel, a mint csak egy ábrándos ifju szeretetet, abban a tudatban, hogy szerelme tárgyát valaha elérheti.

Lassanként elhanyagolta hivatalát, mely neki és sokat szenvedett édes anyjának kenyeret adott. — Bement ugyan az irodába eleinte dolgozni, de munkáját nem használhatták. Intették, kérték, figyelmeztették, fenyegették, de hasztalan. Neki drágább volt az a kis szalon, mint a kenyér. Egy reggelen aztán tudtára adták, hogy hivatalából el van bocsátva.

Egy pillanatra meghökken, eszébe jutott édes anyje, ki belé helyezte eddig minden bizalmát. Mit mondjon neki, mivel mentegesse magát, hogy meg ne repedjen a szíve annak a sokat szenvedett, az élet keserűégeit átált szegény jó szülőnek? De csakhamar ki-verte fejéből a jövő rémképeit és fuott rohant abba a szalonba, mely már nem egy, hanem két szívnek lett temetője.

Szegedynének egy mosolya feledtetett mindent a boldogtalau Jenővel. Még anyjára sem gondolt, mikor mellette lehetett. És ő érezte, hogy rossz, háládatlan gyermeke anyjának, de nem volt elég ereje széttepní azokat a ránézve átkos szálakat, melyekkel boldogságára készült a szemfedő.

Az a szegény, beteg öreg asszony meg odahaza sirt ő-imádkozott. Érezte, hogy ránézve fia elveszett. Alig volt otthon Jenő s akkor is durván utasította vissza érte aggodó anyjának lágy, édes, jóakaró szavait. Ugy vette észre, hogy ő teher a háznál. Oh pedig mit nem adott volna fia boldogságáért

ársuat
KE

ten tar-
en megál-
be lépett
okra vo-
t.

nélkül

TTT.

100 kiló

13.—
12.60
12.60
11.60
11.20
10.60
10.20
9.80
9.20
7.60
5.80
4.—
3.80
3.60
3.40
3.20

sztasuly-

85 kiló.
70 "
50 "

✪
✪

✪
✪

✪
✪

Géjavító műhely.

✪
✪

✪
✪

szenvedélyektől izzó ifjait, mert elvégre nekünk nem árt az, ha lobogónkat elégetik és vivják képzelt rémek ellen a szélmalom harczot. Az ő piszkolódásuk nem ér fel hozzánk, bösz üvöltéseiket megmosolyogjuk, mert igaznak találjuk a könyvek könyvének azon szavait: quem Deus perdere vult, dementat prius . . .

Annyi azonban bizonyos, hogy Horvátország a művelt külföld előtt sokat veszített ezen éretlen tüntetés folytán tekintélyéből. Az utcái demonstrációkat nem csak azoknak tudják be, kik azt előidézték, hanem a horvát nemzet egész zömének is.

Ezt érte el Horvátország a szlávokkal való kaczerkodásával és a magyarok iránt való oktalan, meggondolatlan és semmi tekintetben sem igazolható gyűlöletével, melyhez még azt is hozzátehetjük, hogy bizonyára szép idő telik el addig, míg ő Felsége újra megjelenik közöttük.

Az a pár pelyhes állu horvát egyetemi polgár pedig jobban teszi, ha éretlen tüntetések és zászlóégetés helyett felnyitja a történelem elsárgult lapjait és megtanulja azt, hogy mivel tartoznak azoknak a magyaroknak, kiknek trikolorját csöcselékhez illő üvöltözések között elégették.

— Horvátok a magyar zászló ellen.

Egy csapat horvát diák féktelensége tegnap a magyar zászló ellen fordult, melyet Jellachich szobra előtt izgató beszéd kíséretében, kivont kardok csillogása mellett spiritusba mártva diadalmasan (!?) elégették. Az elégett zászló foszlányait a körülálló hölgyek között szétosztották és a tömeg éljenzése között mentek vissza az egyetemre. Beszéltek, hogy az egész tüntetés elő volt készítve. Zorác rendőrkapitány, ugynylatkozott, hogy ő már előzőnap hallott előkészületekről, de nem akadályozhatta meg, mert a diákok a

zászlót saját pénzükön vásárolták s így a saját tulajdonukat égették el. A magyarok azonban nem így fogják fel az esetet, komoly inzultusnak tekintik, a mely elégtétel nélkül nem maradhat. Nyilván így gondolkoznak a hivatalos horvát körökben is, a mennyiben a legszigorubb vizsgálatot rendelték el. — A főkolompókat Rancsot és Majarszkat elfogták, a többit is keresik. A magyarok igen komoly zavargásoktól tartanak. Mindmegannyian revolverrel fölfegyverkezve járnak. S a helyőrség készenlében, mert az élehetlen rendőrségben nem bízunk. A király előtt tegnap délig titkolták az esetet, de akkor megtudta s azonnal elmondott magának mindent. Az eset láthatólag leverte. A rendőrség tulszelid eljárását a király látogatásával menti, ő felsége pedig maga is büntetendő cselekménynek bélyegezte a tüntetéseket. A diákokból ismét három elfogtak. A bán elrendelte az egyetem rektoránál a merénylők szigorú megfenyítését. A magyar miniszterek is tudomást szereztek a dologról. A bán és Bánffy közt igen heves jelenet játszódott le. A magyar tisztviselők is rendkívül el vannak keseredve azon gyámoltalanság felett, melyvel a legszentebb magyar érzelmeket bántani engedik. A tisztviselők körében nagy horvátellenes tüntetés készül. Bánffy fel akarják keresni, hogy kikérjék a magyar kormány védelmét. A küldöttségek tegnap elhagyták Zágrábot, midőn a magyar zászló-sértésről értesültek. — A horvátországi, illetőleg zágrábi tüntetések élénk megbeszélés tárgyát képezik politikai körökben. A tüntetéseknek nagyobb jelentőséget elvégre nem tulajdonítanak, de abban aztán egyetértettek, hogy ezeknek a tüntetéseknek bizony-bizony kár volt kitenni a király látogatását. A felelősséget ezért első sorban természetesen a horvátoknak arra a részére hárítják, mely a botrányokat rendezte, de másodsorban viseli a felelősséget a horvát bán, a kinek ismernie kellett volna a helyzetet és ilyen helyzetbe nem lett volna szabad a királyt belevinnie. Ugyancsak a politikai körök azt hiszik, hogy a bán politikai mivoltának integritása nagy csorbát szenvedett. Többé aligha fogják tartani annak a providencialis embernek, aki hivatva volna bármely pillanatban pl. akár Magyarország kormányrudját megragadni és biztossággal hivatottan kezelni. A

kisebb Horvátország sokkal kevesebb dögöt adott s imhol kitűnt, hogy ott nem minden arany a mi fénylik.

— Külföldi hírek. (Az új román kormány.) — Az új román liberális miniszterium megalakult. Elnöke lett Sturdza Demeter, ki egyuttal külügyminiszter is. Az új miniszterek az esküt a mai napon letették. — (Sztambulov gyilkosai.) Ugy látszik, hogy Sztambulov gyilkosainak nyomozása nem eredménytelen, mert egy Bukarestből érkezett távirat szerint már tudják, hogy az egyik gyilkos Romániában tartózkodik. A neve Athanas s Macedoniából való. Már nyomában van a rendőrség, mely a gyilkosság miatt gyanuba vett egyénekre vonatkozólag is fontos adatok birtokába jutott. A gyilkosság helyén egy revolvert találtak, a melyről kiderült, hogy az a híres agitátoré, Tufekcsievé volt. — (Az olaszok győzelme.) Baratieri tábornok Masszuában a főlélek megmaradt csapatait is szétszórta. A francia nagy követ a francia kormány nevében gratulált Crispinek az áfrikai győzelemhez.

OTTHON Debreczenben.

Debreczen, október 17.

A debreczeni írók és hírlapírók egy régen érzett hiányt akartak akkor pótolni, mikor elhatározták a legnagyobb lelkesedéssel, hogy megalakítják a budapesti mintájára, a debreczeni Otthon írók és hírlapírók körét, egy kört, hol érinthezhetnének egymással a sajtó munkásai, egyesületet, mely a maga imponáló méltóságával védené a sajtó és irodalom érdekeit . . . Annak idején hallhattunk erről még többet s azóta is olvastunk nem egy okos cikket, melyet ebben a tárgyban irtak.

Legkevésbé sem akarjuk bizonyítgatni a kör létjogosultságát. Ha szükségük van valamire a debreczeni íróknak, úgy az Otthon-ra valóban szükségük van. Néhány túlhaladott álláspontot akarunk azonban kellőképen *tulhaladni*, túlhaladni annyira, hogy ez többé ne is jusson eszébe senkinek: mert úgy vetjük észre, hogy vannak még olyanok, — nem

Minden gondolata azé volt, ki őt már annyiszor megbántotta s ha éjjelenként lázas álomba hanykolódott egyetlen gyermeke, remegő kezével simogatta sápadt homlokát és kérte Istent, hogy térítse őt vissza a jó utra, hogy neki megint legyen egy jó, engedelmes fia, mint a milyen a régi Jenő volt. Mikor azután látta, hogy nem használ sem könyve, sem imádsága, a szegény törődött asszony a végsőre határozta el magát. Elment Szegedynéhez titokban, fia tudtán kívül. Bebocsátották és ő sirva beszélt el fia vivódásait. Szegedyné hidegen hallgatta a siránkozó anyát és azután kinevelte. Elmondta, hogy ő csak játszik Jenővel, hogy neki jó, becsületes férje van és ő nem tehet róla, hogy Jenő szerelmes lett bele és ennek megakadályozása nincs hatalmában.

A beteg asszony ingatag léptekkel hagyta el a szivtelen sirén szalonját és sietett elmondani fiának azokat, amiket hallott. De Jenő nem engedte kibeszélni édes anyját, durván rávált és megparancsolta, hogy ne avatkozzék az ő dolgaiba, sőt fel, igen, felémelte kezét anyjára, de Isten nem engedte, hogy megüthesse, mert a szegény asszony, mielőtt a durva fiu karja ránehezedett volna, élettelenül terült el a földön, meghasadt a szíve.

Jenő egy pillanatra magába szállt, de csak egy pillanatra, mert csakhamar ott találjuk őt Szegedynénél, annál az észbontó szépségnél, a kis szalonban, amint szerelemittasan hallgatja szavait,

A csábító asszony szebb most mint va-

laha. Halvány heilotrop crépe de soie ruhájában elragadóan jól néz ki. Karcsu derekán redőkben hull alá a pompás nyári kabátka, mi igazán festői kinézést kölcsönöz az örök mooly asszonynak.

Jenő nem tud betelni nézésével. Feledve van minden: anya és becsület. Ő csak azt az asszonyt látja, ki fogva tartja, ki uralja egy tekintetével, ki hatalmába kerítette nem azért, hogy szeresse, hanem hogy előbb szeszétörje és azután eldobja magától.

Nem szerette Jenőt egy pillanatra sem. Neki az csak játék volt. Szerette lábainál látni a férfivilágot, bolondítani őket és azután kaczagott vergődésükön Mosolyogva beszélt el nem egyszer a Gémessy Géza esetét, ki miatta lötte magát főbe a mult nyáron.

Csodálatos asszony volt, nem szerette sem az urát, se senkit a világon. De férfitársaság, udvarlók nélkül nem tudott élni. Kaczer volt az ellenállhatatlanságig, e mellett ideges, szeszélyes, türelmetlen és szivtelen azok iránt, kik elég szerencsétlenek voltak vele gyakrabban érintkezni.

Udvarióit változtatta szeszélye szerint. Jenő volt a soros, de nem sokára ő is kiesett a kegyből. Unalmasnak kezdte találni annak a férfiuak társaságát, akit ő tett szerencsétlenné, ködüssá. Megunta azt is mint a többi és a tavasz egyik verőfényes napján, midőn Jenő sietve ment Szegedynéhez, tudtára adták, hogy a szép asszony állás nélküli koldust nem fogad el többé szalonjában.

Jenő elrohant, nem hallották többé híret sem és Szegedyné új férfiakra pazarolta kegyeit a két szalonban.

Lekiismeretei furdalást nem érzett, mert szivtelen volt és mikor elbeszélte neki, hogy Jenő világgá ment, még a könyve is kicsordult a kaczagástól a felett való örömben, hogy egygyel ismét szaporodott azok száma, kiket ő tett boldogtalanokká.

Aki sok szívet tört össze, el lehet készülve, hogy előbb-utóbb, sőt sokszor hamarabb mint gondolá, az övét is összetörök. Így járt Szegedyné is, ki a szerelemből, a legnemesebb érzelemből mindig gunyt üzött.

Eldig nem szeretett igazán, de szerencsétlenége egy férfival hozta össze, ki az első találkozásnál ellenállhatlan vonzalmat gyakorolt reája. Pazar kézzel szórta a megszeretett emberre kegyeit, de az hideg és magába zárkózott maradt. Ez még jobban ingerelte azt az ideges asszonyt, ki már megszokta lábainál látni a férfivilágot. Sőt tul ment a kaczeréságon, feledte nőiességét, eldobta magától a női büszkeséget és ott abban a két szalonban, ahonnan Jenőt kizárta, ott vallotta be lázasan, félig öntudatlanul, a szerelem bódító mómorában, hogy szereti és nem tud nélküle élni . . . Sőt többet tett, odakuszott a hideg Darnay lábához, átkulesolta azokat, sirt, könyörgött, hogy hallgassa meg szerelmét, boldogítsa és ne engedje a kétségbeesés örvényébe sülyedni.

De Darnayt hideg nyugalma nem hagyta el. Felemelte a magát megalázott asszonyt s így szólt: Asszonyom, Önnek férje van, én

a sajtó munkásai közül, — akik ebben a kérdésben arra az ósdi felfogásra támaszkodnak, hogy a helyi zsurnálistika és helyi irodalombarátok, műbarátok együtt tömörülve nem képezhetnének egy oly egyesületet, mely képes volna önmagát fenntartani, és hogy ezt csak a társadalom belevonásával tehetnék . . .

Nos, ez a lehető legnevetesebb gondolkodás. Vagy *Otthon*-t akarnak Debreczenben, hol csak íróknak, zsurnálistának és műbarátnak volna helye, vagy egy *Otthon* című kaszinót, hasonlatosképp az ország összes városaiban levő társaskörökhöz és egyesületekhez, azzal a különbséggel, hogy itt a kör a hírlapírók s írók körének czime alatt szerepelne.

Nagyon természetes, hogy a hírlapírók s írók zöme az első felfogást vallja magának, mert hát végre is, ha a helybeli hírlapírók annyira rá vannak szorulva a társadalom istápoására, a társaságra, a szórakozásra, ugy nagyon, egyszerűen segíthetnének a dolgot beiratkozván a helybeli kaszinóban, hol megtalálnák ugy a társadalmat, ugy a szórakozást, melyre nekünk szükségünk van.

Nem akarjuk azt vallani, hogy a hírlapírók s írók képezzenek külön kasztot, s legyenek elszigetelve a társadalomtól, mikor az *Otthon* kört megalakítják. Ellenkezésképp ekkor lehetnének érintkezésben a nagy társadalommal, midőn egy mindenütt imponáló testületet képezve, részt vennének, mint ahogy ágilisan teszik most is, a társadalom minden mozgalmában, a közélet kérdéseibe pedig befolyának.

Az *Otthon* világos czélja az: hogy a hírlapírók és írók teremtsenek maguknak oly helyet, hol maguk között vannak s élhetnek az ő bohéme természetük szerint, anélkül hogy kedélyességükkel bárkit zavarnának, avagy bárki által zavartatnák magukat.

Nem tudjuk elbinni, hogy a helybeli

pedig nem szerethetek senkit, mert nekem arám van, ki nemsokára nőm lesz, kivel boldog leszek. Kinek tiszta szerelme hiszem, hogy engem boldogítani fog.

Ugy hát légy átkozott, kiáltott fel a család keserű hangján Szegedyné, — ne találd fel boldogságodat, ha az éa szerelmed el nem fogadod és lábbal tiporad.

Hosszu hu-z év telt el az átok óta, de az nem teljesedett be Darnay csakugyan boldog lett, míg Szegedyné, az egykor ünnepelelt szép asszonyból nem maradt egyéb a romnál.

Az a társadalom, mely őt annyira szerette, az volt iránta később a legkiméletelebb. Kitaszította őt köréből. Kerülték társaságát. És ez dacossá tette. Minden áron vissza akarta helyét szerezni, de ez nem sikerült. Összeomlott körülötte minden, még férje is ajtót mutatott neki. Nem viszonzott szerelme pokolként égette a lelkét, epedett igaz szeretet után, de ennek egyetlenegy csöppjét sem izlelhette meg soha.

Sápadt, becsett arca, tétovázó szemei, ingatag járása, szétbontott hajfürtjei, melyeket megöszitett a szenvetés, a lélek egyensúlyának megrendüléséről beszélnek, míg a völgy ölében fekvő kis falu lakói gyakran találkoznak egy halvány alakkal, ki mindenkitől megkérdezi, hogy hol nyugszik Jenő s mikor nem értik kérdését, rémesen felkaczag és tovább keresi azt a sirt, melynek lakóját ő tette boldogtalanná.

A kigunyolt szerelemnek iszonyu a boz-szuja . . .

Otthon jövőndő elemei nem volnának képesek arra, hogy ha tevékenyen látnának munkához, nem tudnák megteremteni, azt amit akarnak. A sajtó ma hatodik nagyhatalom: még Debreczenben is, és ha a sajtó munkásai nem tudnának keresztül vinni valamit, melyhez meg van nekik a leghatalmasabb eszközük: a reklám, az végtelenül nevetéses volna, s a legillusztrisabb szegénységi bizonyítvány.

Egyébként ezzel a kérdéssel foglalkozni csak ugy lehetne, illetőleg csak ugy lehetne állandóan napirenden tartani, ha csinálna valamit a kiküldött előkészítő bizottság. Mert végre is ezzel a dologgal így foglalkozni nem lehet, lévén ez oly ügy, mely szívéhez van forrva mindazoknak az elemeknek, akik lelkesedni tudnak az *Otthon*-ná való társulási eszméjén. R.

Milléniumi látványosságok.

Debreczen, október 17.

A jövő évben megnyitandó országos kiállítás igazgatóságának sajtóügyi osztálya azokról a látványosságokról értesít bennünket, melyek a kiállítás tartalma alatt a közönséget fogják szórakoztatni.

A megnyitás fényes ünnepségén kívül egész serege lesz a látóvalóknak. Vágó Pálnak hatalmas terve, egy meglevenült történelmet szándékozik bemutatni. E mellett száznál több kongressus fog Budapesten ülésezni, melyek közérdekű kérdéseket fognak megvitatni.

Gyönyörű lesz a kiállítás korzója jövő esztendőre! Egy eleven virágkiállítás lesz ez ahol nem cserepekben, hanem a szabadban, bokrétazerű csoportokba ültetve mutatják be a legpompásabb dísznövényeket, a miknek termelésére a hazai műkertészet képes. S e pompás helyen gyönyörű kis pavillonban, egyre szól a zene. S mikor a sétáló közönség a villamos lámpák napali fényében járkal a csodaszép kertben, egyszerre elsőtéedik a lámpások fénye s tündéri színpompában gyul ki a fontaine lumineuse, az elektromos szökőkút. Toronymagásra szöknek fel a vastag vízugarak s ahogy csillogó gyöngyszemekben újra lehullanak, ezer pompásnál pompásabb színre festik a rejtett villamos gépek. Messziről ugyanekkor elektromos tűzijáték gyönyörködtteti az embereket, egy új, még pedig magyar találmány, amelyet csak kiállításon látunk meg legelőször.

S még hány látóivaló lesz? A balon captiv, a melyet napjában egyszer-kétszer feleresztnek a szédítő magasba, a hol katonai gyakorlatokat végeznek a balon kezelésére kiképzett katonák. Az óriási-kerék, a mely egész vasuti vagonokat emel háromszáz méter magasra s onnan látják majd az emberek a kiállítás városát, parányi méretben, mint a madár a messzeségből. Az aquarium, az idezállított tenger fenék, a hol a valósághoz híven, elevenen látjuk majd a tenger csodálatos életét, a soha nem látott állatokat, hűsítő virágokat, s azt az elképzelhetetlen világot, a mely a tenger mélyében él, mozog. Közel lesz ehez a kinoszkop. Edison mesés találmánya, amely megleveníti a képeket s a mozgást fotografálja le a vilámmosság hatalmával. Vonatok vágatnak, bennök eleven, mozgó, cselekvő emberekkel; egy löverseny játszódik le előttünk, a hogy a starter indít, a lovak lábra kapnak, szédületes hajszában vágatnak, hogy izgató végküzdelem után diadal vezessék be a nyertes lovat az ujjongó tömeg közt az istállóba. S ezer más ilyen jelenet, mint elevenen, színesen, természetes mozgásban.

Említsük-e még a kiállítás faluját, ezt a miniatúr Magyarországot minden népével, minden vidékével? A hol benne látjuk az embereket tájék, nemzetiség, vidék szerint; a házukat, szokásaikat, viseletüket, butoru-

kat, ruhájukat. Ahol lakodalmak, búcsujárások, torok lesznek; szüret, tolifosztás, tengeribántás, fonó, csakugy, mint a nép életében a valóságban. Ahol nemesak mi ismerjük meg, s ha érdemes, eltanuljuk a más vidékek szokásait, hanem megmutatjuk a külső országoknak is, az idegeneknek: milyen a magyar nép, milyen azélete, milyenek a szokásai, erkölcsai.

Még nagyon sok ilyen felsorolni valónk akadna, de talán egyszerre elég volna ennyi. Jövőre szólunk a többiről.

Színház.

Szerefiná.

— Színmű öt felvonásban. Irta: Victorien Sardou. Fordították: Deák Farkas és Szépfaludi Ö. Ferencz. — (Rendező: Krémer J.)

Debreczen, október 17.

(R.) A nagy francia drámaíró egyik leghatásosabb társadalmi színműje felig telt ház előtt került színre tegnap este. Vagy *Szerefiná* nagyon ismereres már a debreczeni közönség előtt, vagy az egész csupa szeszély volt, hogy a nézőtérn könnyűséggel meglehetett volna számlálni az embereket, ezzel ellenkezésképp páholy alig marad üresen, dokumentálván azt első sorban, hogy bérlők többes számban vannak az idei szezon alatt, és hogy a publikum intelligens részének nagyszáma háromszor-négyszer is végig élvez egy esztendő alatt egy *Sardou* darabot, melyekre még a legkezdetlegesebb vidéki színi kritikusok sem szótkák rámondani, hogy gondolathányban szenvednek.

Valósággal a legkifejezőbb drámai hangulat uralkodott ezen az estén a színházban. Komoly, méltóságteljes hangulat, mely kisingárgzott a színmű minden sorából, minden mondatából. Páratlan hangulat-csináló ebben a tekintetben Klenovic-né *Szerémi* Gizella, kiről minden fellépésekor csak a legnagyobb elragadtatás hangján emlékezhetünk meg. Oly erőteljes játékot, mely ugy kifejezze a nagy francia minden gondolatát, még igea ritkán láttunk a debreczeni színpadon. Drámai volt a legteljesebb mértékben, méltóságteljes, hogy a néző szinte vele érzett, vele gondolkodott. Rendkívül tudta érvényesíteni nagy tehetségét a darab nagy jelenéseiben. Szavai kifejezték a legelrejtettebb árnyalatait is a színműnek, s ott volt a szívekben annak az érzete, mely a nagy drámai összeütközések alkalmával tölti el a szemlélet. — Igazi sikerének számait növelte tegnapi alakításával és ha valaki eltudna ragadni a színpadon a társulat tagjai közül, az egyedül csak ő. Tegnapi *Szerefiná*-ja emlékezetes lesz azok előtt kik végigélvezték agyors, gördülékeny előadást.

Bogyó Ilonka a *Cserni* Bertha szerepkörét töltötte be. Mintha ő benne lett volna meg mind az elevenség, ami érezhetően hiányzott *Bajnóczi* Valériából, de elfogadható *Ivonne*-t nem tudott kreálni teljesen, különösen az utolsó felvonások nagy jelenéseiben volt gyenge. *Bogyó* Ilonka nem való a hasonló nagy drámai erőt feltételező szerepekre, benne sok a bájosság és a sikk, és a drámai előadásoknál inkább képviselné a pajkos operette hangulatot, melyből ő igen elfogadható tud nyújtani.

A férfi szereplők közül nagy elismerésre érdemes *Krémer* Jenő. E emében volt tegnap este, alakítása pompás volt, s kevésbé rokonszenves szerepét egy rutinirt színész biztosságával, tehetségével kreálta. Igazi sa-

binet alak volt Sándor Emil, *Tapolczai* Dezső pompás *Plantrose*-t nyújtott a bonvivant férjben, de a mindig jó barátban. *Klenovics* jó volt, Hevesi erőtlén Henry de Montignac. Rendezés kifogástalan. Taps elszórtan volt csak.

* **Három pár czipő.** Ma este egy mulatós énekes életkép a *Három pár czipő* kerül színre. Megfelelő szerepköre van benne *Margó* Zelmának, ki ez estén nagy sikerre számíthat. A főszerep a *Pajor* Emilia kezében van. Kaczagató alak lesz az este *Nyilassy* Mátyás is. — Pénteken Schiller nagyhuú drámája az *Ármány és szerelem* jó leszállított helyárok mellett. — Legyen klasszikus estéje egyszer annak a sokat emlegetett isteni népnek is, a melyik a színház legmagasabb pontjain szokott megtalálható lenni a pénteki estéken.

* **Hegyí Aranka bucsuja.** A népszínház egyik legkiválóbb művésznője, Hegyí Aranka a kinek nevéhez fűződik a népszínház legkiválóbb művészi sikerei, a ki sok éven át nemcsak oszlopa, de Blahánéval együtt díszje volt a művészi ensemblének, a ki először kreálta magyar nyelven a Mikádó, Hoffmann meséi, Lili, Szultán stb. stb. főszerepeit, a mai napon megszünt a népszínház tagja lenni. Az igazgató megtagadta tőle azt a kegyet, a melyet jubiláló kóristáknak és távozó segédénekesnőknek mindenkori engedélyezett: a bucsufőlépést és így hát Hegyí Aranka levélben kénytelen bucsuzni a közönségtől és a sajtótól.

A művésznő levelében bánatosan jegyzi meg, hogy akarata ellenére szakított el a magyar közönségtől. Csak levélben vehet bucsút a sajtótól és közönségtől, mert a színpadot elzárja előtte az a viszály, melybe önhitája folytán kényszerítették. Bucsú sorai végén ama reményének ad kifejezést, hogy még találkozik a színpadról a közönséggel.

* **Színházi bizottság ülése.** Mint már tegnap jeleztük Debreczen városzínházi bizottsága délután öt órákor tartotta első ülését a szezonban. *Simonffy* Imre polgármester elnökölt a gyűlésen, melyen több nagy fontosságú tárgy került tárgyalás alá. Mindenesetre legfontosabb határozata a színházi bizottságnak az, hogy *elvben kimondja: miszerint a debreczeni színházat a jövő három évre pályázat útján fogja kiadni.* Egy három tagból álló albizottságot küldenek ki, melynek feladatát teszik, hogy e hó végéig állapítsák meg a pályázat feltételeit. A pályázatot novemberben írják ki. A színházi bizottság eme tegnapi határozatán nem csodálkozhatik senki. Tizenkét bizottsági tag volt jelen s a tizenkettő közül egyikük sem látta szükségét annak, hogy ne irassék ki a pályázat. Oly általános volt-e határozat, hogy meglepett benünket, is akik el voltunk rá készülve. Nagyon tévednénk azonban, ha úgy fognánk fel a dolgot, mintha a színházi bizottság a helyett hogy egyszerűen továbbra is megbízná Tiszai igazgatót a színház vezetésével pályázatot hirdet arra, bizalmatlanságot szavazna az igazgatónak. Nem. Lejárt egy két oldalú szerződés, és ez önmagától bomlik fel. Az egyik szerződő félnek a városnak nem tetszettek az eddigi állapotok, pályázatot hirdet a színházra: mert úgy véli, hogy akadnak esetleg direktorok, kik többet nyújthatnak a jelenlegi igazgatónál kik áldozatkészek lesznek s ambíciózussabbak. Hangtalanul volt ott kimondva, továbbá hogy a bizottság éppen nincs megelégedve az eddigi szezonnal, és azokkal a kilátásokkal, melyeket Tiszai igazgató nyújt a továbbiakra nézve. De nem is lehetnek megelégedve. — Hogy miért, azt naponkint fejtegetjük. — Fontos határozata volt a tegnapi színházi bizottsági ülésnek az, melyet a primadonna kérdésben proponált. Érthetetlen Tiszai igazgatónak az az álláspontja melyet ő

ebben a tekintetben mindeddig elfogalt. — Beláthatja, hogy tarthatatlanok a mai viszonyok, az ő erszényére vergál egyenesen a jelenlegi helyzetet, és nem akarja belátni, hogy a dologon csak úgy segíthetne, ha vendégszereplésekkel pótolná a jelenlegi hiányokat és tenné érdekessé a szezon. — Ezt az óhaját fejezte ki tegnap a bizottság, ezt kívánja a nagy közönség érdeke, mi pedig kíváncsian várjuk, hogy lesz-e januárig primadonnánk, a kinek elfogadható lesz minden fellépése.

NAPI HIREK.

T á j é k o z t a t ó.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Köziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. — Kérjük a lapnak csak az egyik példára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvénytörvényosztály jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből s. beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A Gönczy-egyesület „Otthon”-a Keresk akadémia palotájában.

Zeneestély a „Bika” kávéházban: hétfőn Magyar testvérek, szerdán Rácz Károly. Az „angol királynő” szállodában minden kedden, pénteken és vasárnap.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva an hétfőn, szerdán, sombaton d. u. 3—6 ig.

Múzeum a kollégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-től 12-ig.

Famunkatanítás. A közgyűlési egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kezdés a n előkészítő csoport. Szerdán és pénteken a haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 órákor.

Színház mindennap este 7 órákor.

— **Egy miniszteri rendelet.** A földművelésügyi miniszter 73960/III. f. 1895. valamennyi törvényhatóságnak folyó évi július 5-én 45228 szám alatt kelt rendeletét hatályon kívül helyezvén közhírré teszi, hogy Kőbányára sertést szállítani csak külön miniszteri engedély kinyerése mellett lehet, vagyis 50 kros bélyeggel ellátott kérvényezés alapján, akkor is, csak ha levágás véggett szállítatik Kőbányára sertés.

— **A tanári körből.** A debreczeni tanári kar mindjárt az iskolai év elején megindítja munkásságát és megkezdí felolvasásai sorozatát. — Az első értekező *dr. Balassa* József főreáliskolai tanár lesz, ki a közoktatási tanácsról készített miniszteri tervezetet fogja ismertetni a körnek f. hó 19-én szombaton délután 5 órákor az ev. ref. főiskola kis gyűléstermében tartandó gyűlésén. A gyűlés tárgysorozatába fel van még véve a szegedi főreáliskola tanárainak körlevele s több kisebb fontosságú folyó ügy.

— **A bezárt elemi iskolák.** A gyermekek közt uralkodó ragályos betegség miatt az elemi iskolák bezártak. Azonban az V. és VI. elemi osztálybeli növendékek feljárnak. Az intézkedésnek e részét nem tudjuk érteni, mert ez osztályokba is 10—11 éves éves gyermekek járnak — kik tehát éppen úgy ki vannak téve a megbetegedésnek — kik továbbá naponként érintkeznek a kisebb gyermekkel s így a ragályos betegséget az iskolába feljövén nagy mértékben terjeszthetik. Kíváncsiak volnánk tudni, hogy az elemi iskolák felsőbb osztályainak ragálymentességét ki állapította meg?

— **Üres a börtön.** A városháza alatt hat önyire esend van és nyugalom. Hűvös és hideg most az éjszaka, a lézseg emberek kijózanodtak a hidegtől, a csavargók, e közép alakjai az éjszakának pedig gondosan rejtőztek el a kofasátrak, szénaboglyák mélyében.

— **Dr. Tihanyi Sámuel meghalt** Dr. Tihanyi Sámuel az összes gyógytudományok orvosa tegnap délután 1/4 5 órákor kis-várad utcái házában elhunyt. Halála városszerte a legnagyobb részvetet keltette, annyival inkább mert a nagyszámu családot ért megrendítő csapás váratlanul következett be. Családja után különösen a szegény néposztálynak van nagy vesztesége Tihanyi Sámuel halálában, a ki szánakozó jó szívtől indítatva mindenkori a legnagyobb buzgósággal igyekezett tudománya erejével a nagyszámmal hozzáfordult beteg-szegények egészségét visszahozni, kik legtöbb esetben halálatjes köszönetnél egyebet nem fizethettek a nagylelkű orvosnak. A megboldogult szeptember hó utolsó hetében kezdett gyöngélni, de betegségével erősen küzdve e hó 8-ig még fennjárt, rendelt s betegeit látogatta. F. hó 8-án azonban ágyba fektette a nála teljes erővel fellépett — mint orvosai mondják — vakbélgyulladás, mely aztán hosszú kínos szenvedés után tegnap halálát okozta. Halálát neje és 5 kiskoru gyermekén kik közül kettő fiu, 31-ány — Özvegy (des anyja Ungváron, testvérei: *dr. Glück* József fogorvos, Tihanyi János, Glück Géza, Lustig Mórné Debreczenben, továbbá Glück Adolf Budapesten és Halász Jenőné Nagy-Becskeken gyászolják. *Tihanyi* Sámuel tulajdonosa volt a *Város-utca* 2085, számú villaszerűen épült díszes emel tes háznak és a látogatott uszoki fürdőnek. Családja a következő gyászjelentést adta ki:

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a felejtethető jó férjnek, apának, fiúnak, testvér és rokonnak *Dr. Tihanyi Sámuel* orvostudornak. Debreczen szab. kir. város tb. főorvosának, magyar kir. szvk. honvéd ezred-orvosnak élete 43-ik, boldog házasságának 18-ik évében, folyó évi október hó 16-án délután 4 órákor, több napi súlyos szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei pénteken, f. hó 18-án délelőtt 10 órákor fognak a Várad-utcai saját háztól az izrealita sírköztben örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtiszteségtételeire a megboldogultnak jó barátait, kartársait s ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1885. október 17.

Dr. Tihanyi Sámuelné, szül. Kandel Sarolta mint neje, Gyermekei: *Etelka*, *Mariska*, *Béla* László, *Anna*. *Ozv. Glück* Bernátné mint anyja. *Ozv. Kandel* Lipótné mint anyós, *Tihanyi* János, *Glück* Géza, *Glück* Adolf, *dr. Glück* József, *Glück* Etel férj. *Halász* Jenőné, *Glück* Matiska férj. *Lustig* Mórné, mint testvérei számos rokonság nevében is. Béke legyen porai fel-tt! A család arra kéri a rokonokat és tisztelőket, hogy a koszorúk küldését mellőzzék.

— **Amerikába utazó gyermekek.** Mégis csak unalmas dolog mindennap kétszer iskolába menni s ott ülni 5 óra hosszáig. Meenyivel jobb volna kint a szabadban. Így gondolkozott a többek közt két iskolás gyermek s a hétköznap életmód helyett nagy tettekre vágyva elhatározták, hogy mennek, Amerikába, még pedig gyalog. Arról is gondolkoztak, hogy ott mimódon élnek s abban állapodtak meg, hogy Dél-Amerikába mennek mivel ott melegebb van s vadászok lesznek. A héten hétfőn reggel 7 órákor elszöktek hazulról s egy napra való élelemmel elindultak Várad felé. Minden jól ment mig volt mit enni s a nap sütött. Estére Pocsajig értek, hol kint a szabadban lefeküdtek. Hanem igen sötét volt s a vadászok nagyon fétek, mig aztán a hűvös levegőben eszökbé jutott az édes otthon. Alig viradt meg, mikor már arra határozták magukat, hogy haza jönnek. Haza is érkeztek elfáradva és kiéhezve kedden este s nem kíváncsoznak ismét Amerikába.

— **Fütünk!** Ma hajnalban, tizenegy órákor, midőn egyenkint szállingóztak be a

munkatársak a szerkesztőségbe, kellemes meglepetés ért valamennyiüket. A redakció kályhájában viláman pattogott a tűz s a visszautasított versek és tárczák: a papírosár mai tartalmai vidáman lobogtak. Kellemes volt ez a meleg, s jól éreztük magunkat. Dolgozni természetesen nem akart senki. Odaültünk a kályháköré és mosolyogva néztük a tüzet, amely vidáman lobogott. Ezentúl így lesz már mindig, hűvös őszi szél szüntja végig az utcákat, száraz leveleket sodor az októberi vihar végig az aszfalton, az emberek odúba bujnak s tünődnek a tanulóságon, avagy merengő szemekkel nézik a pattogó tüzet és a hosszú téli estékre gondolnak, melyek ott vannak már a küszöbön az ő végtelen unalmasságukkal hidegségükkel, mikor nem érdemes mást csinálni, mint egyik bálból a másikba, egyik kávéházból a másikba vetődni szórakozásért, amit soha sem találunk meg voltaképpen.

— **Nekrológ.** Részvétel vettük a következő gyászjelentést: Horváth Kálmán gyógyszerész és neje Sztaril Karolin úgy a magok, mint gyermekeik Kálmán, Klára, Géza, valamint a nagymama özv. Sztaril Ferenczné Meislinger Emília és a rokonság nevében is fájdalommal tört szívvel tudatják, hogy forrón szeretett leányuk, illetve testvérök, unokája és rokonnak Horváth Annának, folyó hó 15-én reggel 7 órakor, hosszas szenvedés után életének tavaszán, 15-ik évében történt elhunyt. Az elhunyt földi maradványai f. hó 17-én d. u. fél 4 órakor fog a róm. kath. egyház szertartása szerint a kabai nyugati közsirkertbe örök nyugalomra tételni. Kaba, 1895. október 15-én. Az örök világosság fényszedjéje felette!

— **A művészcuccból.** Debreczen minden város részének, minden utcájának meg van a jellegzetessége mely aszerint idomul, hogy kik laknak tulsúlyban az illető utcában, vagy városrészben. A Csicsogónál senki sem foghante-voile társaságot keresni, sőt ha jól sejtjük éjjeli alakokat csak a kenyérpiacz sátoraiiban szokott keresni a rendőrség. Évtizedek óta a művészek utcájaként szerepel a Széchenyi utca. Lakik benne egy csomó színész, zurnálista, író, szép asszony és leány, kik mind valóságos művészettel igyekeznek bohéme kinézetét adni ennek a csinos utcának. — Éjfélenkint vidám, csacsogó társaságok rójják az aszfaltot; — női kacajj kellemes harmoniában egyesül a férfiak beszédével, fel-fel hangzik egy akkordja egy megkezdett s be nem fejezett dalnak, mert csókban veszett el a folytatás. Szerelmes párok kísérgetik egymást: művészek, bohémek egytől-egyig, jókedvűek, könnyelműek, sk apukulesok van. Hát ebben a művésznegyedben történt az éjjel, hogy a szintársulat egyik legkedvesebb tagjának, ki szeretetreméltóság és szépség tekintetében páratlan, éjjeli zenét akart adni egy vidám társaság. Lumpolásból jöttek, jókedvűek voltak és eltévesztették a házat illetőleg azt a rózsaszín függönyös két ablakot, mely mögött a kedves leány a nyarat, a tavaszt, az ibolya nyílását, álmodta mig odakünn az aszfalton dermesztő hideg szél sodorta a faleveleket. Álmodott az angyal, s nyugodtan álmodhatott, mert az utca vidám lumpjai eltévesztették a helyet s egy vörösbarna ház előtt állították fel a cigányokat.

— No, hamu. *Képeddel alszom el...*

A nótá megindult, valaki hangosan könyvezett hátul az utca sötétjében. Olyan olyan szápen húzták a cigányok a dalt,

hogy lassan világ gyult a függönyök mögött, s borizüen szólott ki egy hang:

— Azonnal megyek gyerekek! Bár csak-most feküdtem le! .

A cigányok elhallgattak, s kevéssel ezután megnyílt a holdvilágos éjszakában egy alak, egy barna fiatal zurnálista: legnagyobb lumpja Debreczennek, ki könnyelmű, amilyen csak ember lehet, szeretetreméltó mint egy jó fiú.

— No, menjünk lumpolni!

Reggelig lumpoltak.

— **Földművesek kongresszusa.** Országos földmives kongresszust terveznek, melyen a földművesek gazdasági helyzetét, a szociális bajokat, munkabérekét és munkaaidőt szándékoznak a rendezők tárgyalás alá vétetni. — A rendező bizottság a kongresszus helyét még nem állapította meg. Két város van kiszemelve Budapest és Debreczen.

— **Színházberlőink** tudvalevőleg a legtürelmesebb osztályát képezik társadalmunknak. Bevesznek azok kérem nyári bohózatot, traságoktól levetett melodramát, meg mindent. De még ők is megokálják a mi sok. Ma ugyan is *Több idényberlő* aláírással egy levelet kaptunk, melyben szót emel a tisztelt *Több idényberlő* ur vagy asszony: a hevenyében összeszerelt repertóir egyik gyöngye: a színlapon hirdetett szombati darab ellen, mely nyolcz szakaszban szabadéskzik kellő háttörzogatást liferálni a *Gyermekrablónő* hangzatos címe alatt. A *Több idényberlő* nem kér belőle.

— **Első polgári házasság Szoboszlón.** H. Szoboszlón tegnapelőtt történt meg az első polgári házasságkötés. Simon Gáspár főorvosnak leánya, Simon Erzsike lépett házasságra Mandl Gyula dr. fiatal konyári orvossal. Pontban három órkor helyet foglalt a bájos menyasszony Adler Samu takarékpénztári igazgatóval a város négyes fogatán s az utána levő kocsiban a vőlegény ült *Grósz Adolf* dr. tanuval. A hoszu, 50 kocsiból álló menet, mely gyönyörű látványt nyújtott, megindult a városházára, melynek tanácssterme szorongásig megtelt. Eljenzések között lépett be fekete díszmagyarba öltözve Kovács Gyula polgármester anyakönyvvezető. Az anyakönyvvezető feltette a kérdéseket, mire a menyasszony és vőlegény „igen”-nel feleltek. Ezután a polgármester rövid beszédet intézett a párhoz, szerencsét, boldogságot kívánva. A díszes menet a városházáról a zsidó templom udvarára vonult, hol Katz Vilmos rabbi egy házilag adta össze a párt. Este fényes lakoma volt, melyen jelen voltak a város előkelőségei, Kovács Gyula polgármester, a járásbírók, ügyvédek s nagy vendégsereg. Az első felköszöntőt a polgármester mondotta, szellemes beszédjében éltette az új párt. A vig kedélyű lakoma reggel 7 órakor ért véget.

— **Egy mókus szökése.** Kellemes szenzációt keltett ma a délelőtti órákban a piacutcán egy kis fekete mókus. A mókus elfeledte, hogy ő voltaképpen már nem önmagáé, és nem élhet többé szabadon a saját uri passzióinak, egy elkezeredett pillanatában egyszerűen megszökött kaliczkájából, mely ott van elhelyezve a *Radeczky* József csemege kereskedésében. A mókus hütlenségs természetesen közfeltűnést keltett a déli gyümölcsök és a legfrissebb csemege újdonságok világában. A akatulyás fügék szomorúan néztek őse, a citromok elsárgultak, sőt két ananász dinya könnyezni is kezdett. Sajnálták a mókust, a ki jó emberük volt nekik. Elromlott társaikat rendszeren ő temete el bel-sejébe, és fájtt nekik, hogy elvesztik a fürge kis vidám cimborát. A mókus pedig szökött. E evenen, könnyedén kapaszkodott fel egy utcai ákácra, s élnék fekete szemével nyugtalan kíváncsisággal szemlélte, hogyan gyülekeznek a fa alatt az emberek, hogvant kapkodnak utána. Erősen elhatározta, hogy nem engedi magát megfogni, nem megy többé vissza a boltba, mert ő nem portéka és sér-

tette önértétét, hogy őt is oda számítják a fügék, citromok és stb. közzé. A mókus azonban csak addig maradt erős, mig valaki meg nem kinalta egy marék mogyoróval és „papot, napot, mindent elfelejtett” futott a mogyoró után, vissza a fogságba, hol gondoskodni fognak róla, hogy a rebellis kis állat ne le kesülhessen többé a szabadság magasztos eszméiért.

— **A becsületes megtaláló.** Alig mulik el nap, hogy a lapok legvégső újdonságaiban elő ne jönné a becsületes megtaláló mindig ismeretlen neve. Ki az a becsületes megtaláló? — Az inkognitó rejtélyes köpenyében van burkolózva ez a személyiség, s kényes inkognitójára, mint egy utazó fejedelmi herceg. A becsületes megtaláló a legkülönbözőbb osztályokba sorozhatók. Vannak becsületes megtalálók, akiknek nincs egyéb foglalkozásuk, mint állandóan ebben a minőségben szerepelnek. Járnak az utcákon, lehajtott fővel, fürkésző szemekkel s kíváncsian tekintgetnek össze-vissza. Ha találnak valamit, becsületes megtalálókka lesznek, nevük az újságba kerül, de mindig csak így: a *becsületes megtaláló*. A becsületes megtaláló eme osztálya abban tér el a másik osztálytól, hogy ha találnak például egy vörös szőrű, nyakán sávokkal ellátott daxli kutyát, gyöngéd szeretetteljes hangon magukhoz csalogatják, *kutyuskám*-nak nevezik őket, s hirtelen öibe kapják, rohannak vele a rendőrségre, avagy egy szerkesztőségbe, a hol nagyelőkien deponálják az ártatlan állatkát. Mialatt kimerülten törölgetik izadó homlokukat. A becsületes megtaláló eme osztálya nem relléktál soha az *illő jutalomra*. Szerénykedve rázogatók vállukat, s biztosítanak mindenkit, hogy ők csak lelkiismeretűre hárgattak, mikor mint becsületes megtaláló szerepeltek. Jutalomra nincs szükségük. A becsületes megtalálóknak van azonban egy másik kasztja, amelyik nem esett a szerénység eme túlzott telfogásába. Szerénytelenek, követik ők, s megesküsznek, hogy a megtalált tárgyat csak illő jutalom ellenében szolgáltatják ki. Az illő jutalmat megkapják, továbbmennek s igyekeznek továbbra is becsületes megtalálóként szerepelni. — A becsületes megtaláló eme osztályáról, mely nem szolgálja ki illő helyre a megtaláltakról azokat a jövőben fognak egy hasonló rendőri tanulmányt inni.

— **Legujabb.** Heintze Károly Budapestről sürgönyileg tudatta a helybeli főtőzsdével azokat a számokat, melyek ma délután főnyereménnyel kihuzattak. Ezek a számok a következők: *15,570* számú sorsjegy *negyven ezer* koronát, *34,898* számú sorsjegy *tíz-ezer* koronát és a *38,846* számú sorsjegy *nyolc-ezer* koronát nyert.

Táviratok.

A kamatláb.

Bécs, október 17. (A Debreczeni *Ellenőr* eredeti távirata.) Ma az *Oszták-Magyar-Bank* főtanácsa elfogadta a bankvezetőség ama indítványát, hogy a kamatlábot nem változtatja.

Borzasztó szerencsétlenség.

Budapest, október 17. (A Debreczeni *Ellenőr* eredeti távirata.) *Sanghai*-ból jelent a londoni Reuter ügynökség, hogy a tengeren megdermesztő szerencsétlenség történt. *Sanghai* körül egy csapat szállító hajó felrobbant és *hatszáz ember a tengerbe fullt*.

Törvényszéki esarnok.

* **Sajtópörök.** Békési Gyula tankertületi főigazgatónak a Gáspár Imre és Simonyi József hírlapírók, továbbá Márk Endre ügyvéd ellen indított s a folyó hó 18-ára kitűzött tárgyalása azon okból — mint már jeleztük — mert a főigazgató által maga ellen kért eljárás még befejezve nincs — elhalasztatott bizonytalan időre. Oláh Ferencz debreczeni lakosnak Kemény Géza debr. lakos ellen indított sajtópör tárgyalása f. hó 25-én lesz, míg az Orosz István m.-pécsi lakosnak Sinay Károly, Vida Péter és Sass Antal ugyanottani lakosok elleni sajtópörében a végtárgyalás e hó 30-án tartatik meg.

* **Új tanácsjegyzők és joggyakornokok.** Dr. Iváncsy Jenő, a ki eddig a szatmári kir. törvényszéknél volt jegyző s Tóth Pál, ki a nyíregyházi törvényszéknél szintén mint jegyző működött, a debr. kir. táblához tanácsjegyzőül rendeltettek be. Puky Gyula a debreczeni kir. ítélőtábla elnöke Gáspár Gyula jogszigorlót, segélydíjas joggyakornokká, Kunay Imre nagybányai lakos végzett joghallgatót, Kótai Károly szatmári lakos végzett joghallgatót díjtalan, Szöllősy Lajos végzett joghallgatót, Krausz József végzett joghallgatót, a debreczeni kir. ítélőtábla kerületébe segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

* **A László malom bünperce.** A nagyváradi törvényszék ma csütörtökön reggel kezdi meg a László malom bünperében a végtárgyalást, mely előre láthatólag több napot fog igénybe venni. A tárgyaló tanács a következőképpen alakult meg: Elnök: Millye Gyula; szavazbírók: Fassie Pál és Nagy József; jegyző: Zank János. Ügyész: dr. Simonffy Béla debreczeni királyi ügyész, aki már vasárnap este Nagyváradra utazott s azóta a malom könyveit tanulmányozta. A védelem képviselői: Konda Samu részéről dr. Bakonyi Samu szintén Debreczenből; Feldheim László részéről: Hegyesi Márton; s Életem Márk részéről: dr. Várady Zsigmond.

REGÉNY.

A bakfis.

— A Debreczeni Ellenőr részére —

Itta: Sz. Buday Etel.

Megütközéssel tekintett rám és szeméit lesütve zavarral mondá.

— Hounan tudja, hogy Géza elpirulva sietve mondta utána, hogy Márfy ur megszólított egy párszor?

— Ugy, hát még meg is szólította kedves Jum-Jum kisasszony!... No szép dolog... Ezt nem is tudtam. Hát ilyen a maga nagy tekintélye?

— De hiszen ő jó ösmerősünk — szól zavarral, ruhája ujját huzogatva mintha bele tűnni szeretett volna — meg eddig még mindig illedelmesen viselkedett irántam. Hímnem mától, vége a jó barátságunk közöttünk!...

Am lássa! ha ő is úgy bánik velem mint a többi, mit nyer véle. Képzeld! még így mert megszólítani ma délelőtt. — „Jum-Jum!... Kedves Jum-Jum... kis japáni császárnő ne siessen olyan nagyot!... No, hát nem hallatlan impertinentia ez! Hogy egy ily koru leányt, az utcán, mások hallatára így mert meg szólítani. Szerettem volna föld alá süllyedni szégyenemben.

A könnyek újra jelentkeztek szép szememben.

— A közelben állók szeméi mind rám néztek mint valami csodára. A bolt ajtóban a trafikusz lány vakmerőn nevetett szembe, még a narancs áruló asszony is rám nézett mosolyogva, mind azt hitték, bodéból szabadult komédiásné vagyok, kit máskor pénzért

mutogatnak. Én neheztelve tova siettem és csakugy távolból hallottam amint egy csavargó kölyök harsányan sivitá „Jum-Jum! ott megy a nagy haju tarka papagály... papagály... Jum-Jum!” Majd meg ölt a szégyen. Ő ezt soha soha meg nem bocsátom Gézának... A gyors menéstől elfuladva igyekeztem befordulni a „Kálvin” sarkon a „Kecskeméti utcába és képzelje szerencsétlenségem. Bele ütöttem egy szemben jövő vörös orru hordárba, ő elmorogja magát mint valami háborgatott vén medve, én meg kétségbeesve néztem könyvestáskám földre hullott tartalmával, melyek szerte szórva körültem díszeltek. „Szabad kérnem segélyére lennem” szóltak egyszerre kettőből is és egy csinos szőke, csinos barna fő hajlott élembe, de egy dühös hang közbe kiáltott. „nincs szükség rá, majd felszedem én!” Uram fia! mily dühösen tudott az a Géza kiáltani. Szinte magam is megijedtem. Biz Isten! ottan hagytam volna könyveimet, ha gyónó czéduláim benne nem lettek volna.

De mit mondott volna testvér Creszcenczia, ha gyónóczéduláimat fel nem tudtam volna az év végén mutatni! Oh azok a czédulák!

Kényszerítettek, hogy bevarjam mig Géza mindent a táskába vissza rakott, aztán rohantam, Márfy meg mellettem szépen czipelte a táskát, mit csak az intézet ajtajában kaptam ki kezéből, szó nélkül ott hagytam őt, még csak nem is köszönve.

Tudom ez nem illet, de nagyon haragudtam. És még most is haragszom. Dühös vagyok!... Szeretném azt a Gézát összetépni, igen, igen, összetépni, hiába néz rám oly kétkedőleg.

— Elhiszem édes Ellácska és jogosnak is tartom haragját, épen azért, elégtételt is veszek magától — haragot mutatva, tüzzel szavaltam, látai akartam, mint veszi a kis bakfis nagy haragomat. — Én mint igaz barátja, provokálni fogom Gézát...

Ki hívom s majd meg tanítom, levágom a fülét, orrát, össze aprítom — rettenetes igyekeztem lenni s úgy látszott, hogy sikerült is; mert ijedten kiálta összetett kézzel kérve Ellácska.

— No... ne bántsa... Az Istenért ne bántsa!... Inkább nem haragszom. A lelkemre nem veszem háját.

— Legyen nyugodt nem ölöm meg csak az orrát rövidítem meg és a füléből vágok le egy kicsit.

Iszonyu vérengző hajamat mutattam, s csakis hosszas kérésekre Ellának engedtem borzalmas szándékomból.

— No jól van! csakis az orrából vágok le egy kicsit...

— Ne vágjon. Nem haragszom már, aztán nem is követett ő el olyan nagy bünt.

— Maga épen jó Ellácska, hogy ilyen könnyen megbocsát neki, hanem ő egy haszontalan semmibázi, egy nyegle fráter... egy sohonnai... egy tolakodó.

— De kérem ez már mégis sok, amit maga rárok, ez nem illő... ezt én nem tűröm és megtiltom hogy tovább is bántalmazza.

— De Ellácska — szóltam sértődve, de suttymba jót nevettem hogy sikerült ki ugrasztanom a bokorból a nyulat.

— Nem és nem tűröm, az igaz hogy neheztelek rá, de azért egy távol lévőt, nem engedhet igazságérzetem így bántalmazhatni.

— Az már egész más — válaszoltam hangot változtatva, mi a kis bakfis zavarba hozta — ha maga nem haragszik Gézára úgy én sem haragszom reá.

A leány kétkedően nézett rám és tekintetem kerülve vontatottan mondá.

— Ugy-e, nem... szól... ő... neki, már beszélgetésünk... felől soha sem?

— És ha szólanék? — kötekedtem gyönyörködve a kis bakfis ijedégtől elváltozó szívében — baj lenne?

— Nem épen. — De még se szóljon kérem.

— Feltétel alatt, ha többé nem érezeti haragját szegény Gézával. — Hisz ő oly boldogtalan volna ha maga haragudna reá.

— Gondolja? — és szép szeméi az örömtől csillogtak.

— Nem csak gondolom, de tudom is.

— Mi, — sohajtott átszeilemülten, rám azon benyomást téve mint egy kis madár, mely az első tavasz ébredését érezve, a magasba száll.

És e megnyilvánulásban láttam a kis bakfis jövőjét, s megértettem, szívecskéje megnyílt a szerelem tavaszának befogadására... Ő szeretve van, ő meg szeretni fog és első szerelme lesz az utolsó is, a végcélhoz jutattva, melynek neve „házasság”...

S mint valami kedvenc virág nyílását, mely bájol szépségével, bodit illatával, meg hat úde frissességével, úgy lestem a kis Ellácska lélek fejlődését.

És továbbra is maradtam igaz pajtása, szívből kívánva, hogy tartson édes alma soká s maradjon mentől tovább bakfis, eltelve sejtelmekkel, de mi kevesebb tudással.

(Vége.)

Közgazdaság.

— A debreczeni kereskedelmi és iparkamara jelentése. —

* **Pályázat fa szállításra.** Ezennel értesítjük az érdekelteket, hogy a m. kir. államvasutak atadi üzletvezetősége f. hó 10-én 20,614, szám alatt pályafentartási fák szállítása iránt írásbeli zárt ajánlatok útján pályázatot hirdetett. A folyó évi november hó 20-án lejárt pályázatban résztvenni szándékozók a pályázati feltételeket, valamint a szállítandó finemetek és az azokból szükségelt mennyiséget feltüntető jegyzéket a kamara irodájában, a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetik. Debreczen, 1895. október hó 14-én. A kereskedelmi és iparkamara.

* **Pályázati hirdetmény.** Értesítjük az érdekelteket, hogy a m. kir. főbánya hivatal Akna-Szlatinán f. hó 5-én 4844. szám alatt különféle záradék áruk szállítására, fagyú, ólomgolyók, bőrkök és különféle kötéltáruk szállítására nyilvános pályázatot hirdetett. A folyó év november hó 13-án lejárt pályázatban résztvenni szándékozók az eredeti árlejtési hirdetményt, melyben a szükséges anyagok és azoknak mennyisége is feltüntetve foglaltatik, a kamara irodájában: Hatvan utca saját ház, a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetik. Debreczen, 1895 október hó 14-én. A kereskedelmi és iparkamara.

* **Pályázat 45 000, illetve 135,000 tonna szénre.** Ezennel tudomására juttatjuk az érdekelteket, hogy a m. kir. államvasutak igazgatósága f. hó 9-én 130,080 szám alatt az 1896. évre, esetleg 3 évi időtartamra a kocsik és hivatalos helyiségek fűtésére, valamint az alkalmazottak magán szükségletének fedezésére évenként szükséges mintegy 46,000 tonna darabos és koczka szén szállítása iránt nyilvános pályázatot hirdetett. Felhivatnak ennél fogva a pályázatban résztvenni szándékozók hogy f. hó 29-ig ajánlataikat a m. kir. államvasutak igazgatóságához nyújtsák be, hol a részletes feltételek is megtekinthetők. Debreczen 1895. október hó 14-én. A kereskedelmi és iparkamara.

Sorsjegyek húzása.

Az osztálysorsjáték első húzása tegnap folyt le Budapesten. Eredménye a következő:

4000	koronát nyert	54960.	
2000	”	99442.	37536
400	”	44410.	56803.
14823.	24139.	26265.	3571.
19164.	85603.	44392.	61218.

200 koronát nyert 2166. 20779. 11536.
 898. 38267. 91538. 73874. 41053. 30312.
 29419. 98451. 87048. 12096. 19469.
 54749. 82550. 62611. 64984. 22941.
 11799. 17890. 82217. 67139. 22519. 37065.
 7556. 70650. 98694. 38006. 61874. 55089.
 55146. 76793. 36647. 28274. 8897. 1028.
 39058. 12590. 17586. 99428. 81177. 93758.
 36524. 86274. 1325. 25255. 40465. 63500.
 25044. 38521. 21261. 79277. 89999. 20426.
 29895. 96588. 21636. 22566. 76538. 30595.
 95426. 26509. 37160. 5396. 49719. 53191.
 40178. 52472. 99869. 10902. 18545. 85449.
 44664. 73138. 43389. 44238. 4654. 25852.
 70294. 65912. 49935. 11603. 34858. 5563.
 90844. 81362. 31909. 21607. stb.

A többi kihuzott szám 80 koronát nyert.

A Jösziv-egyesület sorsjegyelnek 22-ik
 kisorsolását tegnap tartották meg az egyesü-
 let helyiségében. A 18.000 forintos főnyere-
 remény a 4962-ik sor- és 71-ik nyerőszámra
 esett. — 1000—1000 forintot nyert: 578—20
 és 1851—40. 500—500 forintot nyertek:
 3945—84 és 6766—31. 400—100 forintot
 nyertek: 4066—12 4944—14, 5138—64,
 5890—61 és 6544—86.

Debreczeni Városi Színház.

Idénybérlet 15. sz. Páratlan bérlet 15. sz.
 Ma csütörtökön 1895. október hó 17-én

Három pár cipő.

Énekes életkép 4 felvonásban. (Rendező:
 Hevessy Gábor.)

Pénteken, 1895. október hó 17-én:
 Leszállított helyárrakkal!

Ármány és szerelem.

Dráma 4 felvonásban.

KIS LOTTÓ.

— Október 16-án. —

Prága 69 21 44 40 30
 N.-Szeben 48 81 14 66 71

Szerkesztői posta.

Bakfinek. Szeretreméltóan goromba levelező
 lapját megkaptuk és nem haragszunk. Sajnáljuk, hogy
 tárczaccikkelyeink nem tetszenek Önnek, de jobbkat
 nem tudunk írni. Ha azonban Ön jobbkat küld, mi
 szívesen közöljük azokat. Beküldheti tárczáit álnév
 alatt is, mert ha ismerjük az író, álnév alatt is
 hozzuk a dolgozatait. Az ön neve meg egy véletlen
 folytán már tudomásunkra jutott s ha óhajtja már a
 legközelebb így üzenünk Önnek.

Aladár. Verseit felhasználtuk kályhánkba, melyet
 épen e pillanatban kezdünk fűteni a zord idők
 miatta.

— Z-n. Köszönjük és szíves munkásságára a
 jövőben is számítunk.

Kiadó és laptulajdonos:

„Osokonal“ nyomda és kiadó r.-t.

Felölős szerkesztő: **Eötvös K. Lajos**

Főmunkatárs: **Koncz Ákos.**

Szőlő telepnek

kiválólag alkalmas

50 hold pihent föld egy
 tagban a várostól 30
 percz távolságra utmen-
 tén — eladó.

Czim a kiadóhiva-
 talban.

Idei termésű **STOCKERAUI** és **SZEPESSÉGI**
FŐZELÉKEK,

UJ GÖRCZI MARONI,

Mindenféle **FRISS DÉLI GYÜMÖLCS,**

MARINIROZOTT HALAK, SKÓT és **HOLLANDI HERING,**

SARDINIÁK OLAJBAN,

kitünő KÁRPÁTI ŐSZI TURÓ,

többféle **CSEMEGESAJT** és különféle **CSEMEGE**

árak megérkeztek s jutányos árban kaphatók

CSANAK JÓZSEF

fűszerkereskedésében.

Szabó Lajos fiai

üzégnél

Ágy és asztal-
 terítők,

Butorszövetek

flanelltakarók

Pokrőczok

Nagyválasztékban.

UJDONSÁGOK

az őszi és téli idényre

Divatos női ruhaszövetekben,
 Színes selymekben.

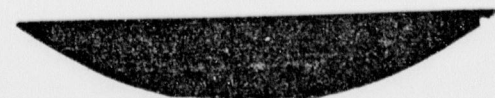
Legujabb
 díszekben,

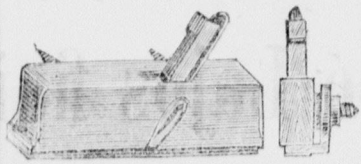
Mosó velezekben,
 Téli nagykendőkben,

nagy választékban érkeztek
 raktárra.

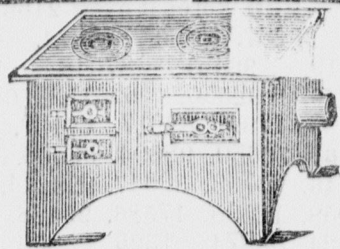
Szabó Lajos fiai

Debreczen Rózsater.

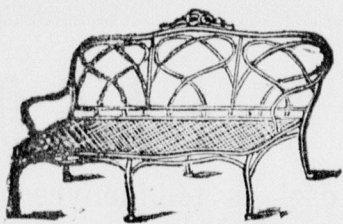
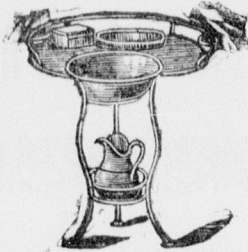
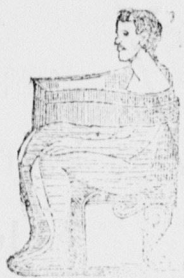

TÓTH GYULA

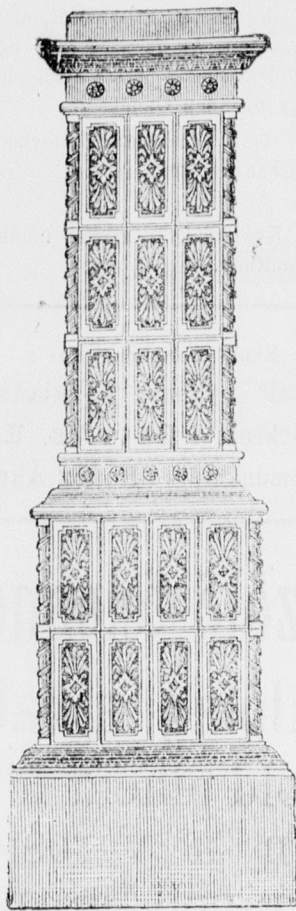

DEBRECZEN,

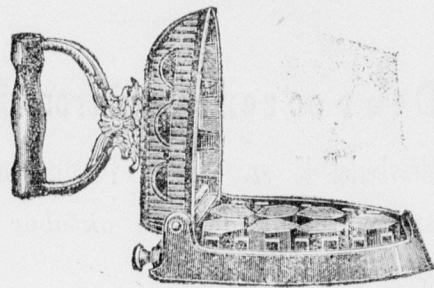
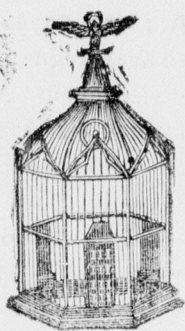
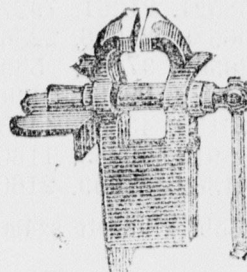
városház épületben, és Hatvan- és főutczák sarkán.

Legjutányosabb bevásárlási forrás vas-, szerszám-, épület és butorvasalás cikkekben, valamint konyhafelszerelésben.

Legnagyobb raktár vasbutorok, gyermekkoszik- fürdőkádak, és vaskonyhából.

A világhírű Budweiszi porcellán kályhák egyedüli főraktára, a legjutányosabb versenyárak és 5 évi jótállás mellett.

n a p e r n y ő é s e s e r n y ő k b e n .

Heiman és Halmágyi

női és gyermekfelöltő áruháza

DEBRECZEN, Főtér, a főpostával szemben.

Az 1895/6. őszi és téli idényekre megérkeztek a legujabb

kabátok, gallérok, rádköpenyek, városi és utazóbundák, peluche felöltők és kabátok.

Gyermek és leány costume, köpeny és kabátkák.

ujdonságok SZÖRME árukban, felöltők, cüpek, sapkák, karmantyuk és garnitúrák.

Ujjonnan berendezett áruházunk megtekintésére úgy a t. vevőinket, mint a n. é. hölgyközönséget tisztelettel meghívjuk.

Toilettek és minden a Confectió szakba vágó cikkek saját műtermünkben a legutolsó divat szerint pontosan s jutányosan eszközöltetnek.

G é y i r i r e l k e t é s

H í r t a r t a l e m e s e s e r n y ő k b e n

g y e r m e k r u h a e s k a k b a n .